

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 58EK/636/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118260285
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Vazanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118260285.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: ECOM INVEST spol. s r.o. IČO: 35 770 414, so sídlom Tomášikova 19, 831 04 Bratislava- Ružinov, zast. JUDr. Michalom Andrejšinom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Staré Grunty 326A, 841 04 Bratislava- Karlova Ves, proti povinnému: Y. K., K.. XX.XX.XXXX, V. XXXXX/XX, XXX XX O.- V. O., zast. Advokátska kancelária Andrej Vlk, s.r.o. so sídlom Gallayova 21, 841 02 Bratislava, IČO: 47 255 714, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 15.096,- Eur s prísl. a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Lutterom, so sídlom Exekútorského úradu Longobardská 1301/27, 851 10 Bratislava, IČO: 30 799 783, pod sp. zn. 296EX 154/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Lutterom, so sídlom Exekútorského úradu Longobardská 1301/27, 851 10 Bratislava, IČO: 30 799 783, pod sp. zn. 296EX 154/18 **z a m i e t a**.

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

III. Oprávnený **m á n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 203,26 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.04.2018 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 15.096,- Eur s prísl., na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/288/2017 zo dňa 26.01.2018, vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom. Zároveň sa domáhal náhrady trov exekúcie.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivana Luttera, a to vydaním poverenia s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:6118260285.2, ktorý ju vedie pod sp. zn. 296EX 154/18.

3. Súdny exekútor dňa 24.07.2018 doručil súdu svoje vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že dňa v predmetnej exekučnej veci bolo povinnému doručené upovedomenie o začatí exekúcie dňa 20.06.2018 a dňa 02.07.2018 bol exekútorskému úradu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. Prílohou k vyjadreniu exekútora bolo stanovisko právneho zástupcu oprávneného s ďalšími prílohami (uznesenie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 39Er/1436/2017 zo dňa 13.06.2017, sken vybraných strán Komentára k zákonu o rozhodcovskom konaní, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoE/115/2015 zo dňa 23.02.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo7/2013 zo dňa 26.06.2013, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 44Ek/74/2017 zo dňa 14.11.2017, uznesenie Okresného súdu

Banská Bystrica sp. zn. 59Ek/80/2017 zo dňa 27.11.2017, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/308/2017 zo dňa 28.05.2018, Oznámenie o prijatí funkcie rozhodcu zo dňa 28.12.2017 a rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD288/2017 zo dňa 28.12.2017).

4. Tunajší súd výzvou zo dňa 31.10.2018 vyzval súdneho exekútora na doručenie opomenutého návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ďalej na predloženie plnomocenstva povinného udeleného zvolenému právnomu zástupcovi, upovedomenia o začatí exekúcie vrátane doručky preukazujúcej jeho prevzatie povinným do vlastných rúk a na preukázanie dátumu doručenia, resp. dátumu podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Následne dňa 07.11.2018 súdny exekútor predložil súdu požadované dokumenty, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.06.2018 spolu s prílohami (žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podanú Okresnému súdu Bratislava V dňa 20.03.2018, potvrdenie o prijatí návrhu, odstúpenie od dohody o ukončení zmluvy o spolupráci zo dňa 06.10.2017, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18.01.2012, poštové podmienky Slovenskej pošty- všeobecná časť, výpis Slovenskej pošty- sledovanie zásielok zo dňa 19.03.2018, ftk. oznámenia o uložení zásielky na pošte zo dňa 03.01.2018, ftk. Odpovede na sťažnosť na činnosť rozhodcovského súdu zo dňa 07.02.2018), upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018 spolu s doručkou preukazujúcou jeho prevzatie povinným do vlastných rúk dňa 20.06.2018. Následne dňa 08.11.2018 doručil súdny exekútor požadované plnomocenstvo povinného udelené svojmu právnomu zástupcovi spolu s ftk. doručky preukazujúcej podanie návrhu na zastavenie exekúcie právnym zástupcom povinného dňa 02.07.2018.

5. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. Súd má za preukázané, že návrh na zastavenie exekúcie povinný podal v zákonnej lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie obsahoval odôvodnenie.

6. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 29.06.2018 uviedol, že v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku podáva návrh na zastavenie exekúcie, v prípade ktorej je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmieri v ňom schváleného. Povinný má však za to, že konanie rozhodcovského súdu, v ktorom bol vydaný exekučný titul, má nedostatok, pre ktorý nie je možné v exekučnom konaní pokračovať. Povinným uvádzaným nedostatkom má byť absencia právomoci rozhodcovského súdu v danom spore konať a rozhodnúť. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku povinný poukazuje na konštatovanie o danej právomoci rozhodcovského súdu, ktorá mala byť daná všeobecnými obchodnými podmienkami oprávneného, platnými v čase vzniku pohľadávky. Ďalej povinný poukázal na časť odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, v ktorej odkazuje na čl. XV, v ktorom mala byť dohodnutá rozhodcovská doložka. Povinný zároveň namieta obsah listu zo dňa 06.10.2017 (výzva na dobrovoľné plnenie a zaplatenie dlhu), resp. jeho znenie, ktorým bol povinný upovedomený o tom, že v prípade nevyhovenia výzve na plnenie bude oprávnený uplatňovať nároky voči nemu súdnou cestou v zmysle všeobecných obchodných podmienok spoločnosti prostredníctvom súdu. Povinný toto znenie výzvy porovnáva so znením odôvodnenia a formuláciou použitou na strane 3 rozhodcovského rozsudku, kde je uvedená formulácia „na rozhodcovskom súde“. Preto podľa povinného je v odôvodnení rozhodcovského rozsudku použitá nesprávna formulácia, pretože oprávnený ju vo svojej výzve zo dňa 06.10.2017 nepoužil. Povinný uvádza, že k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy medzi ním a oprávneným nikdy nedošlo. Podľa povinného právomoc súdu rozhodovať nemôže byť v žiadnom prípade daná článkom XV Všeobecných obchodných podmienok oprávneného, nakoľko títo sa nikdy v žiadnej zmluve, dohode, alebo zmluvnom dojednaní nedohodli na tom, že by sa ich zmluvný vzťah spravoval predmetným dokumentom. Preto povinný konštatuje, že nejestvuje žiaden odkaz v žiadnej zmluve, ktorý by odkazoval na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku. Taktiež podľa povinného nemožno za platné a účinné dojednanie rozhodcovskej zmluvy považovať ani jednostranné, povinným nikdy neodsúhlasené konštatovanie uvedené v liste adresovanom oprávneným povinnému, v ktorom oprávnený uvádza, že „Ďalší postup ako aj nároky obchodnej spoločnosti ECOM INVEST spol. s r.o., IČO: 35 770 414 budú riešené v zmysle obchodných podmienok spoločnosti mimosúdne prostredníctvom právneho zástupcu a prostredníctvom súdu.“ Podľa povinného sa v tomto prípade jedná o jednostranné oznámenie o jeho ďalšom postupe pri uplatňovaných údajných nárokoch voči povinnému, preto nemožno v žiadnom prípade súhlasiť s tým, že by týmto spôsobom vznikla rozhodcovská zmluva podľa § 4 ods. 4 Zákona, podľa ktorého „Odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje sa písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa týmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.“ Povinný

na uvedené oznámenie neodpovedal, a preto nebola obidvomi účastníkmi prejavená vôľa, že by sa táto rozhodcovská doložka mala stať súčasťou zmluvy. Povinný považuje za dôležité upozorniť, že v predmetnom liste povinnému oprávnený oznamuje, že jeho nároky budú riešené „prostredníctvom súdu“ a nie „prostredníctvom rozhodcovského súdu“, a preto aj samotné konanie oprávneného je v tomto smere podľa povinného zmätočné. Podľa povinného mal zákonodarca jednoznačne v úmysle upraviť uzavretie rozhodcovskej zmluvy aj v rámci vzájomnej komunikácie medzi zmluvnými stranami, avšak s tým, že sa jedná o vzájomnú písomnú komunikáciu, čo podľa povinného znamená, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy bude obidvomi zmluvnými stranami odsúhlasené. Povinný však svoj súhlas s uzavretím rozhodcovskej zmluvy nikdy nevyjadril. Navyše podľa ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona musí mať rozhodcovská zmluva písomnú formu, čiže podľa povinného prejav vôle zmluvných strán musí byť v takomto prípade výslovne a nepochybne vyjadrený v písomnej forme.

V ďalšej rovine povinný namieta procesnú vadu rozhodcovského konania, nakoľko podľa povinného nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu a samotnom rozhodcovskom konaní a špekulatívnym spôsobom mu nemalo byť umožnené zúčastniť sa na rozhodcovskom konaní. Na adresu povinného zaslal rozhodcovský súd rozhodcovské uznesenie- oznámenie o začatí rozhodcovského konania, výzvu zo dňa 28.12.2017 a žalobný návrh s prílohami. Predmetná zásielka bola uložená na pošte dňa 03.01.2018 a už dňa 09.01.2018 bola vrátená rozhodcovskému súdu ako neprevzatá v odbernej lehote. Povinný v tejto súvislosti odkazuje na ustanovenia čl. 21, bod 21.1. „Poštových podmienok- všeobecná časť (vnútroštátny styk)“, z ktorých vyplýva štandardná odberná lehota zásielok uložených na pošte v trvaní 18 kalendárnych dní, avšak rozhodcovský súd pravdepodobne využil právo vyplývajúce z uvedeného článku Poštových podmienok a vyznačil na zásielke kratšiu odbernú lehodu. Takýto postup však nevyplýva zo žiadneho ustanovenia „Rozhodcovských pravidiel rozhodcovského súdu, ktorými sa predmetné rozhodcovské konanie riadilo, a navyše kratšia odberná lehota nebola vyznačená ani na „Oznámení o uložení zásielky“ zanechanej poštovým doručovateľom v poštovej schránke povinného. V dôsledku uvedeného má povinný za to, že mu bez jeho vlastného pričinenia nebolo umožnené zúčastniť sa na rozhodcovskom konaní a brániť svoje práva.

Ostatne povinný namieta, že o rozhodcovskej žalobe rozhodoval rozhodcovský súd odlišný od toho, ktorý bol oprávneným označený v rozhodcovskej žalobe. Na prvej strane žaloby podľa povinného absentuje akékoľvek označenie rozhodcovského súdu, ktorému je žaloba adresovaná. Avšak na strane 8. Žaloby, hlava III. Oprávnený navrhuje, aby o nároku rozhodol rozhodca rozhodcovského súdu ROYAL DEVELOPMENT- RSRD, z.zpo, so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovenská republika. Keďže o žalobe rozhodoval ad hoc sudca Ing. Miloš Valach, povinný dospel k záveru, že o žalobe rozhodoval iný subjekt ako v žalobe označil oprávnený. Povinný zároveň podotkol, že ROYAL DEVELOPMENT- RSRD, z.zpo, so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovenská republika je zriaďovateľom Rozhodcovského súdu Royal Development so sídlom Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, Slovenská republika, ktorý však nespĺňa podmienky podľa ustanovení § 12 ods. 1 Zákona, a preto Rozhodcovský súd Royal Development by ani nebol oprávnený uskutočňovať rozhodcovské konanie. Povinný zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že podľa ustanovení § 12 ods. 1 Zákona platí: „Zriaďovateľom stáleho rozhodcovského súdu so sídlom na území slovenskej republiky môže byť len národný športový zväz alebo komora zriadená zákonom. Právnická osoba je povinná na svoje náklady zriadiť a udržiavať stály rozhodcovský súd, ak to ustanovuje osobitný predpis.“ Podľa ustanovení § 54c ods. 1 Zákona platí: „Stály rozhodcovský súd zriadený podľa doterajších predpisov, ktorého zriaďovateľ nespĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom pre zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu, nemôže po 31. decembri 2016 uskutočňovať rozhodcovské konania podľa tohto zákona a vydávať rozhodcovské rozhodnutia.“ Podľa povinného zriaďovateľ je podľa dostupných informácií záujmovým združením právnických osôb, avšak nie je ani národným športovým zväzom, ani komorou zriadenou zákonom, ani právnickou osobou, ktorej by povinnosť na svoje náklady zriadiť a udržiavať stály rozhodcovský súd ukladal zákon. Na základe uvedeného má povinný za to, že zriaďovateľ nespĺňa podmienky podľa ustanovení § 12 ods. 1 Zákona a preto rozhodcovský súd nie je oprávnený uskutočňovať rozhodcovské konanie. Preto keby aj došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinným, takto by podľa povinného vzhľadom na vyššie uvedené nemohla byť nikdy účinná.

Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že dňa 20.03.2018 podal na vecne a miestne príslušnom súde Bratislava V žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a konanie prebieha na menovanom súde pod sp. zn. 23Cr 17/2018. Uvedenú žalobu priložil povinný ako prílohu k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný žiada exekúciu zastaviť a priznať mu náhradu trov exekučného konania v rozsahu 100%.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 13.07.2018 uviedol, že námietky povinného, ktorými sa snaží o revíziu exekučného titulu, sú v exekúcii irelevantné. Exekučný súd nie je v žiadnom prípade odvolacím súdom voči samotnému rozhodcovskému rozsudku a určite meritórny prieskum rozhodcovského rozsudku nemôže byť akýmkoľvek dôvodom pre uplatnenie námietok v exekúcii. Povinný podľa oprávneného vo svojom návrhu neuvádza jediný právne relevantný dôvod predpokladaný Exekučným poriadkom. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný nedisponuje žiadnym právoplatným rozhodnutím o zrušení exekučného titulu, pričom vo svojej argumentácii odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3ECdo 11/2010 a uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoE/115/2015. Oprávnený ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že povinný je iba nespokojný s výsledkom rozhodcovského konania a s tým, že rozhodcovský súd nerozhodol podľa jeho predstáv. Zo strany povinného ide, podľa oprávneného, iba o vytváranie súdnych obštrukcií s cieľom oddialiť vymożenie pohľadávky oprávneného. Ďalej oprávnený uviedol, že predmetné rozhodcovské konanie bolo nespotebitel'ským rozhodcovským konaním vedením podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Jednalo sa o sporové konanie medzi dvoma podnikateľskými subjektmi. Od 01.01.2015 exekučný súd pri nespotebitel'skom rozhodcovskom rozsudku nie je oprávnený skúmať neplatnosť, resp. platnosť rozhodcovskej doložky, preskúmať vecnú stránku rozhodcovského rozsudku a je takýmto rozhodcovský v rozsudku, vrátane rozhodcovskej doložky, v celom rozsahu viazaný. Oprávnený ďalej poukazuje na ustanovenie § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúce vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle. Oprávnený sa ďalej vyjadril k dôvodom povinného uvedeným v návrhu na zastavenie exekúcie, že sa jedná o kompiláciu žiadosti, aby exekučný súd preskúmaval právomoc rozhodcovského súdu, meritórne preskúmaval samotné rozhodcovské konanie a dokonca posudzoval procesné postupy rozhodcovského súdu pri doručovaní zásielok. Oprávnený tiež uviedol, že je nesprávne tvrdenie povinného, že rozhodcovské konanie údajne prebiehalo pred nejakým stálym rozhodcovským súdom. Vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve medzi oprávneným a povinným oprávnený uviedol, že táto vznikla podľa § 4 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z. v obsahu všeobecných obchodných podmienok spoločnosti ECOM INVEST, spol. s r. o., kde je v článku XV. uvedená rozhodcovská doložka v prospech rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha. Predmetné rozhodcovské konanie prebiehalo pred rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom podľa § 7 zákona č. 244/2002 Z. z. a na tomto sa strany dohodli priamo v rozhodcovskej doložke podľa § 8 zákona č. 244/2002 Z. z.. Spôsob vzniku rozhodcovskej zmluvy je podrobne opísaný v rozhodcovskom rozsudku v čl. 8-10 a na strane 11, kde listom zo dňa 24.10.2017 priamo uviedol aj konkrétnu rozhodcovskú doložku nachádzajúcu sa vo VOP oprávneného. Oprávnený ďalej vo vzťahu k rozsahu rozhodcovskej zmluvy uviedol, že vo všeobecnosti sa prikláňa k širokému výkladu rozsahu rozhodcovskej zmluvy. Je racionálne, aby strany všetky nároky vychádzajúce z určitej zmluvy, ako aj s ňou súvisiace, podriadili jednotnej právomoci rozhodcovského súdu a aby tak o súvisiacich otázkach neprebíhali paralelné rozhodcovské a súdne konania. Podľa oprávneného v prípade pochybnosti tak treba vychádzať z toho, že vôľa strán smerovala k širokému vymedzeniu rozhodcovskej právomoci. Oprávnený tiež uviedol, že medzi oprávneným a povinným vznikla písomná Rozhodcovská zmluva aj tacitným spôsobom. Povinný v predmetnom rozhodcovskom konaní nepodal námietku právomoci rozhodcovského súdu. Oprávnený odkazuje na komentované ustanovenie § 4 ods. 7 zákona o rozhodcovskom konaní (Gyárfáš/ Števek a kol. Str. 102), podľa ktorého „rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú aj v prípade, ak sa jej existencie v rozhodcovskej žalobe dovoľáva žalobca a žalovaný jej neexistenciu v žalobnej odpovedi nenamietne. Toto ustanovenie úzko súvisí s § 21, podľa ktorého právo namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podlieha preklúzii, Ak sa neuplatní najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. Okrem Preklúzia námietky v takom prípade dochádza zároveň podľa komentovaného ustanovenia vzniku rozhodcovskej zmluvy.” Oprávnený zároveň odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 6ECdo 7/2013, z ktorého vyplýva: Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu iného než spotrebitel'ského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovské zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského v exekučnom konaní. V týchto ustanovenia sa totiž premieta klasická právna zásada. práva patria bdelym. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných, než spotrebitel'ských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc

rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel, boli by nadbytočné.

K tvrdeniu povinného, že mu nebolo umožnené sa zúčastniť rozhodcovského konania z dôvodu, že oznámenie o začatí rozhodcovského konania nebolo uložené na pošte 18 kalendárnych dní, oprávnený uviedol, že od 01.07.2016 na Slovensku platí zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporových poriadok. V tomto zákone je v §105 - 116 uvedené, ako má prebiehať doručovanie súdnych zásielok. V nadväznosti na § 25 a § 51 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. platí aj v rozhodcovskom konaní fikcia doručenia. Podľa oprávneného je problém povinného iba v tom, že si na trvalom bydlisku, resp. v sídle svojej živnosti nepreberá poštové zásielky. Rozhodcovský súd povinnému riadne do vlastných rúk doručil žalobný návrh a oznámenie o začatí rozhodcovského konania. Túto zásielku si povinný neprevzal a tá sa vrátila rozhodcovskému súdu späť ako neprevzatá. Tým podľa oprávneného vzniká zákonná fikcia doručenia podľa §111 ods. 3 CSP. Povinnému bola zásielka doručovaná na aktuálnu adresu trvalého bydliska, ktorú si uvádza aj ako sídlo svojho podnikania. Rozhodcovský súd sa podľa názoru oprávneného riadne vysporiadal s doručovaním zásielok povinnému na str. 3 rozhodcovského rozsudku. Každý a podnikateľ obzvlášť je povinný podľa CSP zabezpečiť si preberanie poštových zásielok s následkom vzniku fikcie doručenia v prípade zanedbania tejto povinnosti.

Ďalej vo svojom vyjadrení oprávnený uviedol, že rozhodcovský rozsudok je spôsobilým exekučným titulom za predpokladu, že nedošlo k jeho zrušeniu. Povinný podľa vyjadrenia oprávneného vo svojej námietke vytvoril logicky nepreskúmateľnú hypotézu, resp. iba svoju predstavu o tom, čo si predstavuje ako rozhodcovský súd. Povinný podľa oprávneného nemá žiadne znalosti alebo špekulatívne uvádza nepravdivé skutočnosti o zákone o rozhodcovskom konaní a nerozlišuje ani základné pojmy ako je ad hoc rozhodca, vybraná na právnická osoba alebo dohoda na rozhodcovi. Neznalosť zákona zo strany povinného mu podľa názoru oprávneného nedáva právo k tomu, aby nepravdivo osočoval a útočil na ad hoc rozhodcu a rozhodcovské konanie. Podľa oprávneného je zarážajúce, že takúto konšpiračnú hypotézu použil právny zástupca povinného, u ktorého sa predpokladá, že predtým, ako nejakú situáciu odpiše, tak si ozrejmi relevantné fakty. Oprávnený ďalej uvádza, že absolútne nerozumie, kde povinný videl alebo čítal, že rozhodcovské konanie prebiehalo pred stálym rozhodcovským súdom. Ani v jednom dokumente s rozhodcovského konania neexistuje ani náznak toho, že by mohlo prísť k omylu a to, že rozhodcovské konanie neprebíhalo pred rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom. Táto skutočnosť je exaktne uvedená vždy v prvých odstavcoch dokumentov, ktoré vydal rozhodcovský súd. Oprávnený ako prílohu ku svojmu vyjadreniu predložil oznámenie o prijatí funkcie rozhodcu zo dňa 28.12.2017 a rozhodcovské uznesenie o začatí rozhodcovského konania zo dňa 28.12.2017. Taktiež poukazuje na text rozhodcovského rozsudku. Podľa oprávneného sa v uvedených dokumentov nenachádza žiadna zmienka o §12 zákona č. 244/2002 Z. z., čo je podľa oprávneného dôkaz že povinný nehovorí pravdu. Oprávnený ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., podľa ktorého zmluvné strany sa môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia. Arbitrabilita rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha bola odvodená priamo v rozhodcovskej doložky a tento rozhodcovský súd bol už v nej exaktne uvedený. V oznámení o prijatí funkcie rozhodcu zo dňa 28.12.2017 menovaný rozhodca uviedol, že svoju funkciu rozhodcu prijíma podľa § 6, § 6a, § 7 a § 8 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z.. Podľa oprávneného je preto nespochybniteľne jasné a vyplýva to aj s rozhodcovskej doložky, že rozhodcovské konanie prebiehalo pred ad hoc rozhodcom, ktorý je zároveň rozhodcovským súdom a nie pred stálym rozhodcovským súdom. V tejto súvislosti oprávnený odkazuje na uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 39Er/1436/2017. Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiada tunajší súd, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný v celom rozsahu. Zároveň oprávnený žiada, aby súd zaviazal povinného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia oprávneného.

8. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

9. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmieru v ňom schváleného.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

16. Podľa § 4 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

17. Podľa § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 4 ods. 3 ZoRK, písomná forma je zachovaná aj vtedy, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

19. Podľa § 4 ods. 4 ZoRK, odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

20. Podľa § 4 ods. 7 ZoRK, rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

21. Podľa § 35 ZoRK, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle.

22. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje

neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

23. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. Taktiež sa súd oboznámil s vyjadrením oprávneného, ako aj s obsahom príloh návrhu povinného na zastavenie a vyjadrenia oprávneného. Argumentáciu povinného možno rozdeliť do niekoľkých rovín. Prvou je argumentácia odvolávajúca sa na absenciu právomoci rozhodcovského súdu a na ňu nadväzujúce tvrdenie povinného, že právomoc súdu rozhodovať nemôže byť v žiadnom prípade daná článkom XV Všeobecných obchodných podmienok oprávneného, nakoľko oprávnený s povinným sa nikdy v žiadnej zmluve, dohode, alebo zmluvnom dojednaní nedohodli na tom, že by sa ich zmluvný vzťah spravoval predmetným dokumentom. Súd v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie opätovne preskúmal exekučný titul a zistil, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným v zmysle ustanovenia § 4 ods. 4 ZoRK, a to odkazom na Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti ECOM INVEST spol. s r.o. účinné od 01.01.2015 obsiahnutým v Odpovedi na list zo dňa 10.10.2017 a odstúpenie od zmluvy o spolupráci z 01.12.2016. Z takto uzavretej rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti ECOM INVEST spol. s r.o. (Článok XV.) je zrejmé, že ide o medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo Zmluvy o spolupráci zo dňa 30.03.2017 uzavretej medzi oprávneným a povinným. Z uvedených dôvodov súd považuje rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul za platný právny úkon. Súd sa v tomto ohľade plne stotožnil s vyjadrením oprávneného, ktorý uviedol, že rozhodcovská zmluva vznikla podľa § 4 ods. 4 a § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v obsahu všeobecných obchodných podmienok spoločnosti ECOM INVEST, spol. s r. o., kde je v článku XV. uvedená rozhodcovská doložka v prospech rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, rozhodcovské konanie prebiehalo pred rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom podľa § 7 zákona č. 244/2002 Z. z. a na tomto sa strany dohodli priamo v rozhodcovskej doložke podľa § 8 zákona č. 244/2002 Z. z.. Súd má tieto tvrdenia oprávneného preukázané z predložených listinných dôkazov- Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti ECOM INVEST spol. s r.o. a Odpoveď na list zo dňa 10.10.2017 a odstúpenie od zmluvy o spolupráci z 01.12.2016. Rozhodcovský súd sa v základnom konaní vysporiadal s otázkou jeho príslušnosti konať a rozhodnúť vo veci a následne vo veci konal a rozhodol. Exekučný súd týmto konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, kde bola povinnému uložená povinnosť uhradiť oprávnenému pohľadávku vo výške 15.096,00 Eur s prísl., ktorá nebola dobrovoľne zo strany povinného splnená.

24. Vo vzťahu k argumentácii povinného týkajúcej sa procesnej vady rozhodcovského konania spočívajúcej v doručovaní zásielok rozhodcovského súdu povinnému súd uvádza, že prípadné námietky proti procesnému postupu rozhodcovského súdu prináleží účastníkom rozhodcovského konania namietať v rámci rozhodcovského konania, t.j. v základnom konaní. Rovnako ako aj posudzovanie príslušnosti rozhodcovského súdu spadá do základného (vyhľadávacieho) konania. Súd zastáva názor, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania je potrebné uviesť, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou

splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Exekučný súd ďalej uvádza, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Exekučný súd je obsahom tohto rozhodnutia viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Z uvedeného teda vyplýva, že povinným vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. K argumentácii povinného, že dňa 20.03.2018 podal na vecne a miestne príslušnom súde Bratislava V žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a konanie prebieha na menovanom súde pod sp. zn. 23Cr 17/2018 súd uvádza, že ani táto skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie prebiehajúceho exekučného konania, resp. je pre toto štádium konania irelevantná. V prípade, že povinný bude s touto žalobou úspešný a rozhodcovský rozsudok bude zrušený, až vtedy možno hovoriť o relevantnej skutočnosti, na základe ktorej možno zdôvodňovať zastavenie predmetnej exekúcie. Dovtedy zostáva rozhodujúcou skutočnosťou existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu.

25. Na základe zistených skutočností súd konštatuje, že skutočnosti uvádzané povinným má súd z vyššie uvedených dôvodov za neodôvodňujúce zastavenie exekúcie. Nakoľko exekučným titulom je právoplatný a vykonateľný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/288/2017 zo dňa 26.01.2018, vydaný ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom, ktorý nebol zrušený, exekučné konanie bolo začaté v súlade so zákonom. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie, resp. takéto tvrdenia v rámci svojho návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, a preto ho v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

31. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

32. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

33. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkon vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.07.2018 vo výške 168,47 Eur + 9,21 Eur režijný paušál + 35,54 Eur DPH. Spolu hodnota jedného úkonu predstavuje 213,22 Eur. Vzhľadom na to, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, oprávnenému priznal právo na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

34. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, je potrebné uviesť, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou veci alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, obdobne ako je to upravené pri súdnych poplatkoch v § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“). Pri peňažných pohľadávkach sa do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a uplatňované samostatne.

35. V danej veci súd zistil, že právny zástupca oprávneného pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvoria trovy základného konania. S poukazom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že pri jej určení je teda možné vychádzať z istiny peňažnej pohľadávky bez jej príslušenstva. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 15.096,- Eur, potom odmena za polovičný úkon právnej služby predstavuje výšku 160,17 bez DPH. Trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie po pripočítaní režijného paušálu a DPH mali byť preto správne uplatnené vo výške 203,26 Eur (160,17 € + 9,21 + 33,88 Eur). Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uvedenú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov v sume spolu 213,22 Eur, tak je tento nárok v časti sumy 9,96 Eur uplatnený v rozpore so zákonom a súd oprávnenému priznal náhradu trov vo výške sumy vyčíslenej v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami, t.j. vo výške 203,26 Eur.

36. Povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil právo na náhradu exekučného konania v rozsahu 100%, avšak výšku požadovaných trov nevyčísľil. Súd v súvislosti s týmto uplatneným nárokom oprávneného uvádza, že povinnému by bol vznikol nárok na náhradu trov exekúcie od oprávneného v prípade, keby bol so svojím návrhom na zastavenie exekúcie úspešný. Keďže súd jeho návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol, právo na náhradu trov exekúcie mu nepriznal.

37. O trovách súdneho exekútora súd nerozhodoval, nakoľko návrh povinného v celom rozsahu zamietol a exekúcia pokračuje ďalej.

38. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku na sumu uvedenú v III. výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.